

игото на Турцитѣ, но. . . . горчиво сми были тогава излгани! . . . ; понеже слѣдствіята на тая, толкова злополучна война за Россія, потопихъ въ голѣма жялость и въ голѣмо униіе бѣднитѣ и злочести Бжлгари. Като всичко бѣше вече готово за да тржгнатъ волинтиритѣ и да отиджтъ на бойното поле, за да ратуватъ за освобожденіето на Отечеството си, Г. К. Чоканъ извади една голѣма кисія пжлна съ Австрійски тогавашни цванцове, и раздаде на всичкитѣ волинтири по 3 цванца всѣкому, и това направи на всичкитѣ присжтсвующи едно най пріятно впечатлѣніе. Тогава засвири музиката на тржгванье; и волинтиритѣ тржгнахъ. Вжздухъ-тъ при Бжнеци ѣкнж отъ продължителнитѣ пѣсни на волинтиритѣ и на сжрдечнитѣ благословіи, отправени къмъ тѣхъ отъ всичкитѣ присжтсвующи. Слѣдъ това, Членовеѣ на Комитета се завжрнахъ въ Букурещъ, и си пакъ захванаха дѣятелно работатж. — Ние не щемъ впрочемъ да разказваме за разнитѣ благопріятни и неблагопріятни фази на тая *Русско-Турска* само война: за да не се отдалечимъ много отъ главнія си предметъ, забѣлѣжваме само, че слѣдъ като обявихъ Западнитѣ Сили войнж на Россія, по Височайша заповѣдь, Русскитѣ войски, които бѣхъ вече обсадили Силистра и бомбардираха Русчукъ, се незабавно оттеглихъ назадъ; и се завжрнахъ въ Россія. Заедно съ Русскитѣ войски отидохъ и бжлгарскитѣ волинтири. Отсетнѣ се поченахъ страшнитѣ битки на западнитѣ Сили съ Россія; и на кжсо да се изразимъ: тая война се свжрши съ привземаньето на най твжрдото укрѣпленіе „Малаковъ“ зовимо, чрезъ което се защищаваше градъ-тъ Севастополь. Въ слѣдствие на това, Русситѣ и отъ тамъ се оттеглихъ на навжтрѣ въ земята си, и спорядъ едно споразумѣніе на Силитѣ съ Россія, презъ Маія 1856 год. тѣ се сжбрахъ въ Парижъ, сжставихъ едно общо сжбраніе или Конгресъ, и слѣдъ взаимното имъ сжглашеніе, склучи се миръ. Тжй се свжрши толкова извѣстната и славна Кримска война. А понеже много отъ Бжлгаритѣ бѣхъ зели участіе въ тая война разнovidнимъ образомъ, освенъ волинтиритѣ, то и тѣ се принудихъ